

smule over, hvorfor det lige er nu – altså det er jo en gammel debat.

Jeg erindrer f.eks., at i Fyens Stiftstidende den 2. oktober var Justitsministeriets folk i debat om de her ting og sagde nogle ting til avisen om, at sådan var det nu engang og sådan skulle det være, og derfor undrer det mig, at man så lige pludselig nu mener, at der er vigtige signaler, der gør, at man godt vil lave noget. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge statsministeren: Hvad er det så, der gør, at det med hensyn til de kriminelle, der allerede nu har fået dansk statsborgerskab, egentlig er o.k., men at man måske fremover, måske, måske, vil se på at få lavet nogle ændringer af reglerne? Hvor er forskellen henne, er det Nørrebro, eller er der andre årsager til det?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan sige til fru Inge Refshauge: Integrationsarbejdet er et stort arbejde, og der er ikke tvivl om, at der er nogle af vores andengenerationsindvandrere, som er i en situation, hvor vi må sige: Her skal der en helt særlig indsats til. Nogle af dem har det så dårligt, rent ud sagt, med hensyn til deres psykiske og konkrete tilstand, at vi ikke bare automatisk kan sige: De kommer i arbejde med det samme.

Nogle af dem har begået kriminelle handlinger, og der skal simpelt hen en ekstra indsats til, og vores borgere i Danmark skal beskyttes mod dem. Vollsmose er jo et af de værste eksempler, hvor vi har set den form for kriminalitet og vold, som vi tager skarpt afstand fra.

Når det er sagt, kan jeg sige, at jeg tror, det kloge nu er, at vi tager sådan en drøftelse i Indfødsretsudvalget og ser på, hvad det kan føre frem til. Jeg synes, justitsministeren på udmærket vis har signaleret, at vi er parate til at drøfte det spørgsmål, og at vi samtidig hermed forstærker vores integrationsindsats.

Indenrigsministeren har jo signaleret, og jeg har selv gjort det i min åbningstale, at der først og fremmest er brug for, at mange, som i dag ikke har arbejde, kommer i arbejde, at der er brug for, at de får lært dansk, og at der er brug for, at kræfterne samles om at få mennesker med et fremmedklingende navn i arbejde. Det er nu engang den allerbedste opskrift.

Til hr. Erik Larsen kan jeg kun sige i dag: Lad os drøfte vandelskravet i Indfødsretsudvalget. Jeg synes, det klogeste ville være, at justitsministeren går ind og drøfter det med partierne og bestemte også med hr. Erik Larsens parti. Vi er

indstillede på en konstruktiv drøftelse. Jeg kan udmærket erindre Det Konservative Folkepartis forslag fra tidligere. Nu går vi i drøftelser om spørgsmålet.

Og til hr. Peter Skaarups spørgsmål om, hvorfor nu, vil jeg sige: Nu kommer på et vist tidspunkt, og nu, det er nu.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er dejligt, det er utrolig befriende, at statsministeren vælger i sin besvarelse af det her spørgsmål, S 482, i den grad at gå ud over det, der er spurgt om i spørgsmålet, i sin besvarelse. Jeg synes, det er dejligt og befriende, og jeg håber, at det er statsministerens linje, og at vi på den måde kan tage en politisk debat her i salen med folketingsmedlemmerne.

Så vil jeg spørge statsministeren helt konkret i forhold til det at stille vandelskrav op: Er regeringen på vej med et konkret forslag om det her, eller er det bare, at man vil tage en drøftelse og vurdere osv.? Og i givet fald: Hvad går det konkrete forslag så ud på? Og hvis det går ud på, at der skal indføres de vandelskrav, som vi i øvrigt kender for tildeling af indfødsret, er statsministeren så ikke, hvis ikke det her går meget stærkt, bekymret for, at lige præcis de mennesker mellem 18 og 23 år, som ikke vil kunne få dansk indfødsret med sådan et vandelskrav eller i hvert fald vil få en karenperiode efter de almindelige regler, vil skynde sig hen og hamstre indfødsret?

Så altså med andre ord: Bliver man ikke nødt til at gøre, ligesom når det drejer sig om brugtbiler fra Tyskland, hvor statsministerens ministerfælle hr. Ole Stavad, skatteministeren, var meget forhippet på, at vi lavede lovgivning, der havde virkning fra fremsættelsesdagen, så man ikke kunne spekulere i ny lovgivning? Er statsministeren ikke af den overbevisning ligesom Dansk Folkeparti, at man bliver nødt til at lave noget lignende på et område som det her?

Inge Refshauge (DF):

Jamen jeg er da sådan set meget glad for statsministerens udmelding om, at der virkelig kommer gang i tingene, og det er vi da også i Dansk Folkeparti, og jeg er ganske klar over, at der skal sættes nogle andre ting i gang; det er ikke det samme, som når vi har nogle danske adfærdsvanskelige børn eller unge. Der skal sættes nogle helt andre ting i gang, fordi de har en helt anden ballast, når de kommer her til landet; de har også et andet syn på vores leve-